

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **Krajský soud v Brně**, se sídlem Brno, Rooseveltova 16, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 31, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 9. 2014, č. j. 24750/14/5000-20400-702113, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. 3. 2016, č. j. 31 Af 7/2015 – 52, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora nadepsaného rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 9. 2014, č. j. 24750/14/5000-20400-702113. Tímto rozhodnutím žalovaný změnil platební výměr Finančního úřadu Brno I. na odvod za porušení rozpočtové kázně tak, že výrok rozhodnutí změnil v částce z 1 935 623 540 Kč na 309 742 563 Kč a dále změnil výrok v části bankovního spojení.

Stěžovatel současně s podáním kasační stížnosti požádal o přiznání odkladného účinku, což odůvodnil tím, že nastoupení následků rozhodnutí by pro něj znamenalo vážnou újmu. Způsobilo by zcela zásadní zásah do rozpočtu a hospodaření Krajského soudu v Brně, jeho dvou poboček ve Zlíně a v Jihlavě i dalších 14 okresních soudů v jeho působnosti navázaných na jeho rozpočet. Uložený odvod dosahuje zhruba 58 % výše ročního rozpočtu Krajského soudu v Brně (a to bez započítání penále). Je tak zřejmé, že uplatnění odvodu by znamenalo významnou paralýzu rozhodovací činnosti stěžovatele, jeho poboček i okresních soudů v jeho obvodu. Tato újma by přitom byla nepoměrně větší než újma, jaká by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout jiným osobám; jen stěží si lze takové osoby představit. Zároveň přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s žádným veřejným zájmem; je zřejmé, že právě naopak. Stěžovatel připomíná, že i jeho žalobě byl přiznán odkladný účinek, neboť uložení odvodu má potenciál způsobit vážnou újmu v chodu justice.

Žalovaný ve vyjádření k návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti sdělil, že stěžovatel hrozící újmu nijak nekonkretizoval a uváděl pouze obecná

tvrzení, která nijak nedokládá. V takovém případě není dle jeho názoru možné kasační stížnost přiznat odkladný účinek.

Podle § 107 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) platí, že *kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně.*

Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

Nejvyšší správní soud již v minulosti judikoval (například v usnesení ze dne 24. 2. 2010, č. j. 6 As 6/2010 – 61), že institut odkladného účinku je primárně spjat se žalobou, jakožto nástrojem ochrany veřejných subjektivních práv adresáta veřejnoprávního působení. Odkladný účinek přiznávaný žalobě má proto ochránit tohoto adresáta veřejné správy před případnými neodstranitelnými negativními následky aktu veřejné správy.

Dále je též třeba upozornit na mimořádnou povahu institutu odkladného účinku. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u nějž by bylo možno odkladný účinek očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti odnímá Nejvyšší správní soud před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocnému rozhodnutí soudu, na které je jinak třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Tento postup proto musí být vyhrazen pro ojedinělé a výjimečné případy.

Nejvyšší správní soud při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku reflektuje jednak hledisko *veřejného zájmu*, při současném porovnání *újmy stěžovatele* (nebude-li odkladný účinek přiznán) s možnou *újmou, která by mohla vzniknout jiným osobám* (bude-li odkladný účinek přiznán). K přiznání odkladného účinku může tedy kasační soud přistoupit teprve poté, je-li zřejmé, že újma stěžovatele, jako důsledek nepřiznání odkladného účinku, by byla nepoměrně větší případné újmě jiné osoby, bylo-li by takovému návrhu vyhověno.

Důvody možného vzniku *nepoměrně větší újmy* stěžovatele oproti jiným osobám jsou přitom vždy subjektivní, závislé zásadně na osobě a situaci stěžovatele. Z právě uvedeného plyne, že stěžovatel nese také břemeno tvrzení; očekává se tak od něj uvedení konkrétních a relevantních tvrzení a podrobné rozvedení, v čem konkrétně tuto možnou újmu spatřuje a jakou intenzitu případná újma má (srov. například usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 6. 2. 2013, č. j. 45 A 4/2013 – 29, publikované pod č. 2852/2013 Sb. NSS). Toto břemeno, jak vyplývá z žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, stěžovatel unesl, neboť důvody vzniku újmy v kasační stížnosti zdejšímu soudu srozumitelně předeštel.

Co se týče konkrétních důvodů, o které stěžovatel svou žádost opírá, nelze přehlédnout, že jeho argumentace stran vzniku jeho *nepoměrně větší újmy* oproti jiným osobám se nese v obecné rovině možných negativních důsledků na chod justice s ohledem na zásah do jeho rozpočtu.

Nejvyšší správní soud nicméně dospěl k závěru, že v nyní projednávané věci jsou zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti naplněny. Ačkoliv stěžovatel újmu, zcela nekonkretizoval, je zřejmé, že představuje-li uložený odvod cca 60 % jeho ročního rozpočtu, je velice pravděpodobné, že mu hrozí závažná újma. Navíc za situace, jedná-li se o orgán soudní moci, jehož paralýza by zcela jistě způsobila újmu nejenom stěžovateli

pokračování

samotnému, ale také mnoha dalším osobám. Nejvyšší správní soud tak dospívá k závěru, že stěžovateli by uložením odvodu mohla vzniknout nepoměrné větší újma, než která by vznikla žalovanému, příp. třetím osobám v případě přiznání odkladného účinku.

Nejvyšší správní soud doplňuje, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nevznikne újma třetím osobám (odlišným od žalovaného), právě naopak, přiznání odkladného účinku je i v zájmu třetích osob, zejména účastníků řízení vedených před stěžovatelem. Přiznání odkladného účinku nebude ani v rozporu s veřejným zájmem, jehož dotčení nikdo netvrdil a není ani Nejvyššímu správnímu soudu jakkoli zřejmé, navíc představuje-li veřejný zájem samotné fungování stěžovatele jakožto justičního orgánu.

Proto Nejvyšší správní soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení. Tímto rozhodnutím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. června 2016

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu